



תת"ע 411/06/18 - עקיל עתאמנה נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 411-06-18 מדינת ישראל נ' עקיל עתאמנה
תיק חיצוני: 11115451616

מספר בקשה: 2

עקיל עתאמנה ע"י ב"כ עו"ד חוסיין אבו עיאש

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 11.7.18.

כנגד המבקש הוגש ביום 1.6.18 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב ובזמן שהרכב היה בתנועה שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, עבירה מיום 17.7.17.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 11.7.18, אך המבקש לא התייצב לדיון, ובנסיבות בהן בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה "לא נדרש", נשפט בהיעדרו, ונדון לקנס בסך 1,000 ₪.

על פי אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 18.7.18 - בהיעדרו למי שגר עמו בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנה.

בבקשה מיום 22.10.19 טען הנאשם, כי לא זומן כלל לדיון, ואין אישור מסירה למבקש למועד הדיון, והוא לא נמנע מלקבל את דברי הדואר במיוחד מאחר והוא זה שיזם את פתיחת ההליך נגדו עם הגשת בקשה להישפט; כי ידע על קיום פסק הדין נגדו רק עת שקיבל דרישה לתשלום קנס מרשות האכיפה והגביה; ועצם ההרשעה בתיק גורמת לו נזק מאחר והינו כופר בביצוע העבירה ויש לו את הראיות להוכיח את חפותו, לרבות טענת התיישנות, וטענות הגנה כנגד הדו"ח. לבקשה צורף תצהיר המבקש ללא העתק מן הדו"ח.

עד היום לא ניתנה תגובת המשיבה, ומכאן החלטתי, על בסיס החומר הקיים.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.



בפתח הדברים ייאמר, כי המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, פסק הדין מיום 11.7.18, על פי אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט כנ"ל, הומצא למבקש ביום 18.7.18, כך שהבקשה לביטול פסק הדין הוגשה מעל שנה ושלושה חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, שיהוי שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה בענייננו. ראו -

עפ"ת (מחוזי חי') 27203-02-19 **סעיד פודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.02.2019):

"במקורו המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחסד"פ 30 ימים מיום קבלת גזר הדין, מועד זה ניתן להוכיח באמצעות אישור המסירה כולל החזקות שבחוק, או מכוח כלל הידיעה, כדי לדחות את הבקשה עקב איחור. רקם אם תוגש בקשה להארכת מועד לביטול פסק דין בהעדר-כאן תחזור טענת השהוי ותקבל מעמד כחלק משיקולי בית המשפט בהארכת מועד."

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בענייננו, כפי שעולה מאישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט (מצורף לכתב האישום), הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'.

כאשר הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובת המדווחת במשרד הפנים וחזרה בציון "לא נדרש" חלה חזקת המסירה (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018), פסקה 42; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.02.2009)). בענייננו, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי להוכיח כי הוא לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו, ואין באמירה בעלמא בתצהיר כי "לא נמנעתי מלקבל את דברי הדואר" (סעיף 3 סיפא לתצהיר המבקש) כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי. וראו רע"פ 2575/17 **רון גייאר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.09.2017); וכן עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.12.2018), כב' השופט ערן קוטון -

"כפי שהובהר לעיל, ההזמנה לדין חזרה בציון הערה - "לא נדרש". מכאן שהיה על המערער להוכיח כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מקבלתה. המערער לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, משכך ראוי היה בית משפט קמא לראות במערער כמי שהוזמן לדין כדין, לראות בו כמי שמודה בביצוע העבירה המיוחסת לו, ולהרשיעו בהיעדרו. "



וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.11.2011), כב' השופט כמאל סעב -

"המערער זומן כדין ובהתאם למצוות תקנה 44 (א) לתקנות, הזימון לא נדרש ולכן היה רשאי בימ"ש השלום לדון אותו בהעדר. אין למערער כל הסבר או הצדק סביר להיעדרותו מן הדין. כמו כן, עיון בנספחי הודעת הערער מראה כי הזימון לא נדרש וכי אם יש למערער על מי להלין, ראש ובראשונה היה עליו להלין על עצמו."

לפיכך, המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018)). על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 8604/15 ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.12.2015).

כמו כן, "בבקשה כגון דא ביחוד זו הסומכת על הטענה למניעת עיוות דין, יש לשטוח את מלוא העובדות בהזדמנות הראשונה בפני ביהמ"ש, כן לצרף כל מסמך רלוונטי. הסתרת מידע ועובדות, עמימות בתיאור או התחכמות בניסוח עלולות להוביל לדחיית הבקשה." (עפ"ת (מחוזי חי') 10502-04-18 שירן בר טוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.05.2018), כב' השופט אברהם בולוס).

בענייננו, לבד מהכחשה כללית של המיוחס וטענה שיש למבקש את הראיות להוכחת חפותו, לא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, ואף לא צורף הדו"ח נשוא הבקשה על מנת שניתן יהיה להתייחס לטענות ההגנה שנטענו, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין. משנמנע המבקש מלתמוך בקשתו במסמכים ובראיות לאותן עובדות וטענות שהוצגו, ולא הניח תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו, אין לקבל טענתו לחשש לעיוות דין.

לכל האמור לעיל, יש להוסיף את השיהוי הניכר בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין. ראו לעניין זה:

עפת (מחוזי חיפה) 8535-08-19 קעדאן נ' מדינת ישראל, כב' השופט דאוד מאזן, 16.9.19:

"גם מטעמי שיהוי בהגשת הבקשה, דין הבקשה להידחות. אין לתת יד לתופעה הנפסדת לפיה המערער מקבל לידי את פסק הדין בזמן אמת, משלים עם פסק הדין, ועם קבלת הודעות ממשרד הרישוי, נזכר המערער שפסק הדין ניתן בהעדר ומגיש בקשה לבטלו תוך הכחשת קבלת פסק הדין, הכחשת הזימון מטענות שונות ומשונות כדי להקים בסיס ו/או עילה לביטול פסק הדין."



וראו גם עפת (מחוזי נצרת) **רביע מירם נ' מדינת ישראל**, 24.2.16.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה; והמבקש גם לא נימק ולא הצביע על טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים ואף לא הצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ז חשוון תש"פ, 15 נובמבר 2019, בהעדר
הצדדים.